ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (třetího senátu)

5. července 2007 *

Ve spojených věcech C-145/06 a C-146/06,

jejichž předmětem jsou žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 234 ES, podané Commissione tributaria di secondo grado di Trento (Itálie) rozhodnutími ze dne 6. března 2006 a 23. prosince 2005, došlými Soudnímu dvoru dne 17. března 2006, v řízeních

Fendt Italiana Srl

proti

Agenzia Dogane – Ufficio Dogane di Trento,

SOUDNÍ DVŮR (třetí senát),

ve složení A. Rosas, předseda senátu, J. Klučka, U. Lõhmus, A. Ó Caoimh (zpravodaj) a P. Lindh, soudci,

* Jednací jazyk: italština.

generální advokátka: E. Sharpston,
vedoucí soudní kanceláře: M. Ferreira, vrchní rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 15. února 2007,

s ohledem na vyjádření předložená:

— za Fendt Italiana Srl G. Maistem, avvocato, a A. Parolinim, dottore commercialista,

— za italskou vládu I. M. Bragugliou, jako zmocněncem, ve spolupráci s G. Aiellem, avvocato dello Stato,

— za kyperskou vládu N. Charalambidou, jako zmocněnkyní,

— za Komisi Evropských společenství L. Pignataro a W. Moellsem, jako zmocněnci,

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 19. dubna 2007,

vydává tento

Rozsudek

1 Žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce se týkají výkladu směrnice Rady 2003/96/ES ze dne 27. října 2003, kterou se mění struktura rámcových předpisů Společenství o zdanění energetických produktů a elektřiny (Úř. věst. L 283, s. 51; Zvl. vyd. 09/01, s. 405), ve znění směrnice Rady 2004/75/ES ze dne 29. dubna 2004 (Úř. věst. L 157, s. 100; Zvl. vyd. 09/02, s. 21, dále jen „směrnice 2003/96").

2 Tyto žádosti byly předloženy v rámci sporů mezi společností Fendt Italiana Srl (dále jen „Fendt") a Agenzia Dogane – Ufficio Dogane di Trento (celní úřad v Trentinu) ve věci nezaplacení daně na spotřebu vybírané u mazacího oleje, kterou upravuje vnitrostátní právo, touto společností za rok 2004.

Právní rámec

Právní úprava Společenství

Směrnice 92/12/EHS

3 Článek 1 směrnice Rady 92/12/EHS ze dne 25. února 1992 o obecné úpravě, držení, pohybu a sledování výrobků podléhajících spotřební dani (Úř. věst. L 76, s. 1; Zvl. vyd. 09/01, s. 179) stanoví:

„1. Tato směrnice stanoví obecnou úpravu pro výrobky podléhající spotřebním a jiným nepřímým daním přímo či nepřímo uloženým na spotřebu těchto výrobků, s výjimkou daně z přidané hodnoty a daní zavedených Společenstvím.

2. Zvláštní směrnice obsahují zvláštní ustanovení o struktuře a sazbách spotřební daně z výrobků, které jí podléhají."

4 Článek 3 uvedené směrnice stanoví:

„1. Tato směrnice se na úrovni Společenství vztahuje na následující výrobky, jak je vymezují příslušné směrnice:

— minerální oleje,

[...]

2. Výrobky uvedené v odstavci 1 mohou ze zvláštních důvodů podléhat dalším nepřímým daním za předpokladu, že tyto daně splňují pravidla zdaňování platná pro spotřební daně a pro daň z přidané hodnoty, pokud jde o stanovení základu daně, výpočtu daně, vzniku daňové povinnosti a kontroly daně.

3. Členské státy si podrží právo na zavedení nebo zachování daní vyměřovaných z jiných výrobků, než jsou uvedeny v odstavci 1, avšak za předpokladu, že tyto daně nepovedou k formalitám při přechodu hranice v rámci obchodu mezi členskými státy.

[...]"

Směrnice 92/81/EHS a 92/82/EHS

5 Směrnice Rady 92/81/EHS ze dne 19. října 1992 o harmonizaci struktury spotřebních daní z minerálních olejů *(neoficiální překlad)* (Úř. věst. L 316, s. 12), ve znění směrnice Rady 94/74/ES ze dne 22. prosince 1994 (Úř. věst. L 365, s. 46; Zvl. vyd. 09/01, s. 264, dále jen „směrnice 92/81") stanoví ve svém čl. 2 odst. 1 písm. d) ve spojení s odstavcem 4 stejného článku, že „výrobky spadající pod kód KN 2710", ve znění kombinované nomenklatury (dále jen „KN") platném k 1. říjnu 1994, tedy zejména mazací oleje, jsou pro účely jejího použití minerálními oleji.

6 Podle odstavce 2 uvedeného článku 2 „[j]iné minerální oleje než ty, u kterých je výše spotřební daně specifikována ve směrnici 92/82/EHS, podléhají spotřební dani, pokud jsou určeny k používání, nabízeny k prodeji nebo používány jako palivo nebo pohonná hmota. [...]" *(neoficiální překlad)*

7 Článek 8 odst. 1 písm. a) směrnice 92/81 stanoví:

„1. Kromě obec-ných ustanovení směrnice 92/12/EHS o osvobození od daně určitých způsobů použití výrobků, které jsou předmětem spotřební daně, a aniž jsou

dotčeny ostatní předpisy Společenství, členské státy osvobodí následující výrobky od harmonizované spotřební daně, za podmínek, které stanoví za účelem zajištění správného a jednoznačného uplatnění takových osvobození od daně a předcházení daňovým únikům, vyhýbání se daňovým povinnostem nebo zneužití daňového systému:

a) minerální oleje používané k jiným účelům než jako pohonná hmota nebo palivo;

[...]" *(neoficiální překlad)*

8 Směrnice Rady 92/82/EHS ze dne 19. října 1992 o sbližování sazeb spotřebních daní z minerálních olejů *(neoficiální překlad)* (Úř. věst. L 316, s. 19), ve znění směrnice 94/74 (dále jen „směrnice 92/82"), stanoví minimální sazbu spotřební daně pro některé minerální oleje. Článek 2 této směrnice vymezuje minerální oleje, na které se tato směrnice vztahuje, mezi nimiž se nevyskytují mazací oleje.

Směrnice 2003/96

9 První až třetí a sedmý bod odůvodnění směrnice 2003/96 mají následující znění:

„1) Oblast působnosti směrnice Rady 92/81/EHS [...] a směrnice Rady 92/82/EHS [...] je omezena na minerální oleje.

2) Neexistence předpisů Společenství o minimální daňové sazbě na elektřinu a jiné energetické produkty než minerální oleje může nepříznivě ovlivnit řádné fungování vnitřního trhu.

3) Řádné fungování vnitřního trhu a dosažení cílů ostatních politik Společenství vyžaduje stanovit na úrovni Společenství minimální úrovně zdanění pro většinu energetických produktů, včetně elektřiny, zemního plynu a uhlí.

[...]

7) Společenství jako strana Rámcové úmluvy Organizace spojených národů o změně klimatu ratifikovalo Kjótský protokol. Zdanění energetických produktů a případně elektřiny je jedním z dostupných nástrojů k dosažení cílů Kjótského protokolu."

10 Krom toho dvacátý druhý bod odůvodnění směrnice 2003/96 uvádí:

„Energetické produkty by měly v zásadě podléhat právnímu rámci Společenství, pokud se používají jako palivo nebo pohonná hmota. V této souvislosti vyplývá z povahy a logiky daňového systému, že je z oblasti působnosti rámcových předpisů Společenství vyloučeno dvojí použití energetických produktů, použití energetických produktů k jiným účelům než jako palivo nebo pohonná hmota, jakož i mineralogické postupy. Obdobně by se mělo zacházet s elektřinou používanou podobným způsobem."

11 Článek 1 směrnice 2003/96 stanoví, že členské státy zdaní energetické produkty a elektřinu v souladu s touto směrnicí.

12 Článek 2 odst. 1 písm. b) uvedené směrnice ve spojení s odstavcem 5 stejného článku stanoví, že pro účely této směrnice se „energetickými produkty" rozumějí výrobky „kódů KN 2701, 2702 a 2704 až 2715" tak, jak jsou uvedeny v nařízení Komise (ES) č. 2031/2001 ze dne 6. srpna 2001, kterým se mění příloha I nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku (Úř. věst. L 279, s. 1), tedy zejména minerální oleje spadající pod položku 2710 KN.

13 Článek 2 odst. 4 písm. b) směrnice 2003/96 má následující znění:

„4. Tato směrnice se nevztahuje na:

[...]

b) následující použití energetických produktů a elektřiny:

— energetické produkty používané pro jiné účely než jako pohonné hmoty nebo paliva,

— dvojí použití energetických produktů.

Energetický produkt má dvojí použití, pokud se používá jednak jako palivo, a jednak pro jiné účely než jako pohonná hmota nebo palivo. Za dvojí použití se považuje i použití energetických produktů pro chemickou redukci a v elektrolytických a metalurgických procesech,

[...]“

14 Článek 3 směrnice 2003/96 stanoví:

„Odkazy směrnice 92/12/EHS na ‚minerální oleje‘ a ‚spotřební daň‘, pokud se používají na minerální oleje, zahrnují všechny energetické produkty a elektřinu a všechny příslušné vnitrostátní nepřímé daně, které jsou podle případu uvedeny v článku 2 a v čl. 4 odst. 2 této směrnice.“

15 Článek 14 odst. 1 směrnice 2003/96 stanoví:

„1. Kromě obec-ných ustanovení obsažených ve směrnici 92/12/EHS o osvobození od daně určitých způsobů použití výrobků, které jsou předmětem daně, a aniž jsou dotčeny ostatní předpisy Společenství, osvobodí členské státy za podmínek, které samy stanoví za účelem správného a jednoznačného uplatnění takových osvobození od daně a předcházení daňovým únikům, vyhýbání se daňovým povinnostem nebo zneužití daňového režimu, od zdanění tyto výrobky:

a) energetické produkty a elektřinu používané k výrobě elektřiny a elektřinu používanou k udržení schopnosti vyrábět elektřinu. [...]

b) energetické produkty dodávané jako pohonné hmoty nebo paliva pro jiný druh létání než soukromé rekreační létání.

[...]

c) energetické produkty dodávané jako pohonné hmoty nebo paliva pro plavbu po vodách Společenství (včetně rybolovu) pro jiná než soukromá rekreační plavidla a elektřina vyráběná na palubě plavidla.

[...]“

16 Podle článků 15 a 16 směrnice 2003/96 mohou členské státy rovněž uplatňovat osvobození od daně nebo sníženou úroveň zdanění v případech, které jsou v nich uvedeny.

17 Článek 28 odstavce 1 a 2 směrnice 2003/96 stanoví:

„1. Členské státy přijmou a zveřejní právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí nejpozději do 31. prosince 2003. Neprodleně o nich uvědomí Komisi.

2. Členské státy budou používat tyto předpisy od 1. ledna 2004, s výjimkou ustanovení na základě článku 16 a čl. 18 odst. 1, které mohou být používány od 1. ledna 2003."

18 Podle článku 30 uvedené směrnice:

„Bez ohledu na čl. 28 odst. 2 se směrnice 92/81/EHS a 92/82/EHS zrušují ode dne 31. prosince 2003.

Odkazy na zrušené směrnice se považují za odkazy na tuto směrnici."

Vnitrostátní právní úprava

19 Článek 21 druhý pododstavec legislativního nařízení č. 504 s názvem „konsolidované znění legislativních ustanovení týkajících se daní z výroby a spotřeby a s ní spojených trestních a správních postihů" (Decreto legislativo n° 504, „Testo unico delle disposizioni legislative concernenti le imposte sulla produzione e sui consumi e relative sanzioni penale e amministrative") ze dne 26. října 1995 (GURI č. 279 ze dne 29. listopadu 1995, běžný dodatek, dále jen „legislativní nařízení č. 504/95") podřizuje výrobky spadající pod položku KN 2710 (mazací oleje) používané jako palivo nebo pohonná hmota spotřební dani se stejnou sazbou, jakou má obdobné palivo nebo pohonná hmota.

20 První pododstavec článku 62 legislativního nařízení č. 504/95 stanoví:

„Aniž je dotčena daň uvedená v čl. 21 druhém pododstavci, podléhají mazací oleje (kódů KN 2710 00 87 až 27 10 00 98) dani ze spotřeby, pokud jsou určeny k používání, nabízeny k prodeji nebo používány jinak než jako palivo nebo pohonná hmota."

21 Sazba této daně ze spotřeby se liší od sazby spotřební daně uvedené v článku 21 druhém pododstavci legislativního nařízení č. 504/95.

22 V rozsudku ze dne 25. září 2003 Komise v. Itálie (C-437/01, Recueil, s. I-9861) Soudní dvůr rozhodl, že Italská republika tím, že ponechala čl. 62 první pododstavec legislativního nařízení č. 504/95 v platnosti, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 3 odst. 2 směrnice 92/12 a z čl. 8 odst. 1 písm. a) směrnice 92/81.

23 V bodě 30 výše uvedeného rozsudku Komise v. Itálie totiž Soudní dvůr rozhodl, že na základě čl. 8 odst. 1 písm. a) a čl. 2 odst. 2 směrnice 92/81 ve spojení s článkem 2 směrnice 92/82 mohou mazací oleje podléhat spotřební dani pouze tehdy, pokud jsou určeny k používání, nabízeny k prodeji nebo používány jako paliva nebo pohonné hmoty, zatímco v jiných případech musí být nutně osvobozeny od harmonizované spotřební daně. V tomto ohledu Soudní dvůr v bodech 31 a 32 uvedeného rozsudku zdůraznil, že by umožnění členským státům vybírat z výrobků, které musí být osvobozeny od harmonizované spotřební daně, jinou nepřímou daň, zbavilo zejména čl. 8 odst. 1 písm. a) směrnice 92/81 veškerého užitečného účinku.

24 Je nesporné, že článek 62 první pododstavec legislativního nařízení č. 504/95 nebyl v rozhodné době z hlediska skutkového stavu v původním řízení italskými orgány zrušen.

Spory v původním řízení a předběžné otázky

25 Dvěma samostatnými výměry sdělila Agenzia Dogane – Ufficio Dogane di Trento společnosti Fendt, že neuhradila za rok 2004 daň ze spotřeby vybíranou z mazacích olejů, kterou stanoví čl. 62 odst. 1 legislativního nařízení č. 504/95.

26 Žaloby podané společností Fendt proti těmto dvěma výměrům zamítl Commissione tributaria provinciale di Trento. Podle tohoto soudu jiné energetické produkty, než jsou energetické produkty, které se používají jako palivo nebo pohonná hmota, nespadají do oblasti působnosti vymezené směrnicí 2003/96. Daňový režim jiných produktů, mezi nimiž figurují minerální oleje, upravuje tedy zcela čl. 62 první pododstavec legislativního nařízení č. 504/95. Uvedená směrnice v tomto ohledu zavedla novou úpravu, jelikož umožnila členským státům stanovit samostatný režim zdanění pro mazací oleje.

27 Commissione tributaria di secondo grado di Trento, u kterého bylo podáno odvolání, uvádí ve svých předkládacích rozhodnutích, že v rozporu s tím, co tvrdí příslušné celní orgány, neopravňuje směrnice 2003/96 výslovně členské státy ke stanovení daně pro výrobky, které jsou používány jinak než jako palivo nebo pohonná hmota. Nicméně, jak z výše uvedeného rozsudku Komise v. Itálie, tak

z odůvodnění této směrnice, jakož i z cíle, který sleduje, vyplývá, že oleje, které nejsou používány jako palivo nebo pohonná hmota, jsou vyloučeny z daňového režimu Společenství.

28 Za těchto okolností se Commissione tributaria di secondo grado di Trento rozhodl v obou věcech, které projednává, přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžnou otázku, která je v obou případech shodně formulována:

„[Je] daňový režim stanovený v článku 62 legislativního nařízení č. 504/95 [slučitelný] se směrnicí 2003/96[?]"

29 Usnesením předsedy Soudního dvora ze dne 10. května 2006 byly věci C-145/06 a C-146/06 spojeny pro účely písemné a ústní části řízení, jakož i rozsudku.

K předběžným otázkám

30 Jak Komise správně poukazuje, Soudnímu dvoru nepřísluší, aby se v rámci řízení upraveného v článku 234 ES vyjadřoval ke slučitelnosti norem vnitrostátního práva s ustanoveními práva Společenství. Soudní dvůr je nicméně příslušný k tomu, aby vnitrostátnímu soudu poskytl veškeré poznatky k výkladu práva Společenství, které mu umožní posoudit tuto slučitelnost k rozhodnutí věci, která mu byla předložena (viz zejména rozsudek ze dne 10. června 1999, Braathens, C-346/97, Recueil, s. I-3419, bod 14).

31 Za těchto podmínek je položenou otázku třeba chápat v tom smyslu, že se jí předkládající soud v podstatě dotazuje, zda směrnice 2003/96 brání takové vnitrostátní právní úpravě, jaká je dotčená v původním řízení, která stanoví výběr daně ze spotřeby mazacích olejů, pokud jsou určeny k používání, nabízeny k prodeji nebo používány jinak než jako palivo nebo pohonná hmota.

32 V tomto ohledu je namístě poznamenat, že podle článku 1 směrnice 2003/96 mají členské státy povinnost zdaňovat energetické produkty v souladu s touto směrnicí, jejímž cílem je stanovit, jak vyplývá z jejího druhého a třetího bodu odůvodnění, na úrovni Společenství minimální úrovně zdanění pro většinu energetických produktů.

33 Podle čl. 2 odst. 1 písm. b) směrnice 2003/96 ve spojení s odstavcem 5 tohoto článku představují produkty spadající pod položku KN 2710, tedy zejména mazací oleje, energetické produkty ve smyslu této směrnice.

34 Ze samotného znění čl. 2 odst. 4 písm. b) první odrážky uvedené směrnice nicméně vyplývá, že se „nevztahuje" na energetické produkty používané pro jiné účely než jako pohonné hmoty nebo paliva.

35 Podle dvacátého druhého bodu odůvodnění směrnice 2003/96 by měly energetické produkty v zásadě podléhat právnímu rámci Společenství, pokud se používají jako palivo nebo pohonná hmota, a z povahy a logiky daňového systému tedy vyplývá, že jsou z oblasti působnosti rámcových předpisů Společenství vyloučeny energetické produkty používané k jiným účelům než jako palivo nebo pohonná hmota.

36 V tomto ohledu je namístě poznamenat, že na rozdíl od čl. 8 odst. 1 písm. a) směrnice 92/81, který stanovil, že členské státy musí osvobodit od daně minerální oleje používané pro jiné účely než jako pohonné hmoty nebo paliva, nezmiňuje článek 14 směrnice 2003/96, který vymezuje taxativně povinná osvobození od daně uložená uvedeným státům, energetické produkty používané pro jiné účely než jako pohonné hmoty nebo paliva. Takové produkty krom toho neuvádí ani článek 15, ani článek 16 této posledně uvedené směrnice, které upravují některá nepovinná osvobození od daně pro členské státy.

37 Z toho vyplývá, že, jak v podstatě uvedla generální advokátka v bodě 37 svého stanoviska, ačkoli minerální oleje používané pro jiné účely než jako pohonné hmoty nebo paliva skutečně spadaly do oblasti působnosti směrnice 92/81, přičemž tyto produkty byly nicméně, jak rozhodl Soudní dvůr v bodech 30 a 33 výše uvedeného rozsudku Komise v. Itálie, povinně osvobozeny od harmonizované spotřební daně, zamýšlel zákonodárce Společenství při přijetí směrnice 2003/96 pozměnit tento režim vynětím takových produktů z oblasti působnosti této posledně uvedené směrnice, což společnost Fendt ostatně sama při jednání připustila.

38 Z toho vyplývá, že členské státy mají, jak uplatňuje italská a kyperská vláda, jakož i Komise, od 1. ledna 2004, data, od kterého směrnice 2003/96 zrušila na základě svého článku 30 směrnici 92/81, pravomoc zdanit energetické produkty, jako jsou mazací oleje, používané pro jiné účely než jako pohonné hmoty nebo paliva.

39 Při jednání však společnost Fendt tvrdila, že pouze ustanovení směrnice 92/81, která spadají do oblasti působnosti směrnice 2003/96, mohou být touto směrnicí zrušena. V důsledku toho, jelikož se tato posledně zmíněná směrnice použije pouze na energetické produkty používané jako pohonné hmoty nebo paliva, nebyla ta ustanovení směrnice 92/81, která se jako její čl. 8 odst. 1 písm. a) týkají energetických produktů používaných pro jiné účely než jako pohonné hmoty nebo

paliva, směrnicí 2003/96 zrušena, a zůstávají tudíž v platnosti. Tento výklad potvrzuje cíl sledovaný směrnicí 2003/96. Jelikož je totiž jejím účelem přispět k dosažení cílů stanovených Kjótským protokolem, nemůže znovu zavádět možnost členských států zdaňovat energetické produkty používané pro jiné účely než jako pohonné hmoty nebo paliva, poněvadž nepředstavují zdroj znečištění.

40 Tato argumentace musí být zamítnuta. Článek 30 směrnice 2003/96 totiž naprosto jednoznačně stanoví, že směrnice 92/81 se zrušuje ode dne 31. prosince 2003. Proto ani okolnost, že je oblast působnosti této posledně zmíněné směrnice odlišná od oblasti působnosti směrnice 2003/96, ani cíl, který tato směrnice sleduje, nemohou odůvodnit výklad tohoto článku v tom smyslu, že některá ustanovení směrnice 92/81 zůstala v platnosti, neboť jinak by byl zásadně pozměněn dosah uvedeného článku 30 v rozporu s jasně projeveným úmyslem zákonodárce Společenství.

41 Nicméně, i když mají členské státy pravomoc zdaňovat takové energetické produkty, jako jsou mazací oleje používané pro jiné účely než jako pohonné hmoty nebo paliva, musejí při výkonu této pravomoci dodržovat právo Společenství (viz v tomto smyslu rozsudky ze dne 14. února 1995, Schumacker, C-279/93, Recueil, s. I-225, bod 21, a ze dne 29. března 2007, Rewe Zentralfinanz, C-347/04, Sb. rozh. s. I-2647, bod 21 a výše uvedená judikatura).

42 Členské státy musí v tomto ohledu konkrétně dodržovat nejen ustanovení Smlouvy o ES, zejména články 25 ES a 90 ES, ale i, jak správně poznamenává kyperská vláda a Komise, ustanovení čl. 3 odst. 3 prvního pododstavce směrnice 92/12.

43 I když se totiž na mazací oleje používané pro jiné účely než jako pohonné hmoty nebo paliva vztahuje definice pojmu „energetické produkty" ve smyslu čl. 2 odst. 1 písm. b) směrnice 2003/96, jsou výslovně vyloučeny z oblasti působnosti této směrnice odstavcem 4 písm. b) první odrážkou uvedeného článku, a nespadají tedy do režimu harmonizované spotřební daně.

44 Za těchto podmínek je třeba se domnívat, že uvedené mazací oleje, na které se nevztahuje harmonizovaná spotřební daň, představují jiné produkty, než jsou produkty uvedené v čl. 3 odst. 1 první odrážce směrnice 92/12 (viz v tomto smyslu výše uvedené rozsudky Braathens, body 24 a 25, jakož i Komise v. Itálie, body 31 a 33), takže v souladu s prvním pododstavcem odstavce 3 tohoto článku si členské státy podrží právo na zavedení nebo zachování daní vyměřovaných z těchto výrobků, za předpokladu, že tyto daně nepovedou k formalitám při přechodu hranice v rámci obchodu mezi členskými státy.

45 S ohledem na výše uvedené je třeba na položenou otázku odpovědět tak, že směrnice 2003/96 musí být vykládána v tom smyslu, že nebrání takové vnitrostátní právní úpravě, jaká je dotčená v původním řízení, která stanoví výběr daně ze spotřeby mazacích olejů, pokud jsou určeny k používání, nabízeny k prodeji nebo používány jinak než jako palivo nebo pohonná hmota.

K nákladům řízení

46 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení vzhledem ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (třetí senát) rozhodl takto:

Směrnice Rady 2003/96/ES ze dne 27. října 2003, kterou se mění struktura rámcových předpisů Společenství o zdanění energetických produktů a elektřiny, ve znění směrnice Rady 2004/75/ES ze dne 29. dubna 2004, musí být vykládána v tom smyslu, že nebrání takové vnitrostátní právní úpravě, jaká je dotčená v původním řízení, která stanoví výběr daně z mazacích olejů, pokud jsou určeny k používání, nabízeny k prodeji nebo používány jinak než jako palivo nebo pohonná hmota.

Podpisy.